

Sygn. akt III KO 76/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy – Izba Karna w Warszawie
Na posiedzeniu w składzie następującym:

SSN Józef Szewczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Jarosław Matras

w sprawie **R. J.**

oskarżonego z art. 200 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w L. VII Zamiejscowy Wydział Karny
z siedzibą w R.

z dnia 19 września 2013r., sygn. akt VII K [...]

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu - Sądowi
Rejonowemu w M.,

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**sprawę oskarżonego R. J. przekazać do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w M.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 września 2013 r. (II K [...]) Sąd Rejonowy w L. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy prowadzonej przeciwko oskarżonemu R. J. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w M., gdyż zły stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia mu stawienie się w Sądzie Rejonowym w L. VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w R., natomiast może on uczestniczyć w procesie toczącym się przed Sądem Rejonowym w M., to jest w miejscowości, w której R. J. mieszka i leczy się.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Rzeczywiście z opinii lekarskiej wydanej w dniu 5 września 2013 r. przez biegłego sądowego dr n. med. z zakresu chirurgii ogólnej J. Z. wynika, że stan zdrowia R. J. w sposób trwały uniemożliwia mu odległe dojazdy na rozprawy w Sądzie Rejonowym w L.. Całkowite porażenie kończyn dolnych na skutek uszkodzenia rdzenia kręgowego nie rokuje poprawy. Oskarżony porusza się jedynie przy pomocy wózka inwalidzkiego, ponadto wymaga okresowego samocewnikowania w związku z uszkodzeniem neurogennym funkcji pęcherza. Natomiast możliwy jest udział oskarżonego w postępowaniu sądowym w miejscu jego zamieszkania.

Pojęcie „dobro wymiaru sprawiedliwości”, którym posługuje się ustawodawca w art. 37 k.p.k. ma charakter ocenny. Zdaniem Sądu Najwyższego przez dobro wymiaru sprawiedliwości, można rozumieć także potrzebę doprowadzenia do przeprowadzenia procesu, który okazuje się mało realny bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 r., III KO 48/04, OSNKW 2005, z. 2 poz. 23).

Skoro w przedmiotowej sprawie stan zdrowia oskarżonego nie pozwala mu na przybycie do sądu właściwego, a jednocześnie nie stoi na przeszkodzie udziałowi w rozprawie w sądzie położonym w miejscu zamieszkania, należało przyjąć, że wzgląd na potrzebę zakończenia postępowania jest wystarczającą przesłanką do przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w M.

Podsumowując, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.